

022 You'll never walk alone

Als je het hebt over verwerken, diepgaand verwerken, kan ik deze week niet heen om Veteranendag 2021, aanstaande zaterdag. Zeker als het gaat om veteranen met PTSS. Ik ben een vader van zo'n veteraan en voel me, na ruim 13 jaar, nog steeds een derderangs oorlogsslachtoffer. Ik schreef onlangs volgende column voor een regionaal infoblad (en laat deze maar eens rustig binnenkomen):

U zult er waarschijnlijk niet dagelijks bij stil staan, bij de vrijheid die u bezit. Maar zeker in deze tijd, waarin we een beetje van onze vrijheden hebben moeten inleveren, komt dat besef naar boven: vrij om te gaan en staan waar u wilt, vrij om keuzes te maken, vrij om te kiezen en te stemmen, vrij om vrij te zijn.

Op 4 en 5 mei vieren we onze vrijheid en herdenken dan voornamelijk de Tweede Wereldoorlog. Maar het vieren van vrijheid houdt meer in. Namelijk het herdenken van alle gevallen en slachtoffers in alle oorlogen waar Nederland (ooit of de laatste tijd) bij betrokken was. En het is goed te beseffen dat vrijheid niet zomaar komt aanwaaien; er moet hard voor gewerkt worden, zeker in ónze tijd en in ónze wereld die van oorlogen aaneen lijkt te hangen, al worden die oorlogen ergens ver weg uitgevochten en zien wij enkel de ongemakken van de vluchtelingenstromen.

Staat u er wel eens bij stil dat u in een weelderige vrede leeft als u 's avonds in uw warme bedje stapt en heerlijk de nacht doorkomt en weer in alle vrede kunt opstaan? Dat u rustig en vredig kunt leven is mede te danken aan vaders en moeders, zonen en dochters, die de moed en de kracht hebben (of hebben gehad) zich in te zetten voor die vrede. Die paraat staan (stonden) om op uitzending te gaan om onze wereld een beetje mooier te maken. Natuurlijk kozen ze zelf een baan en functie in onze krijgsmacht, zoals anderen wellicht een baan kiezen in de zorg of het onderwijs. Tuurlijk is het hun ideaal, maar is het niet zo dat wij er ook een beetje van mee profiteren? Is het niet zo dat we (ja, inderdaad wé, al is het via een mandaat van de Tweede Kamer) ouders en kinderen op pad sturen op zogenaamde vredesmissies, die eigenlijk oorlogsmisssies zijn? Is het niet zo dat we ze op pad sturen met, vanwege de vele bezuinigingen, vaak slechte en onvoldoende uitrusting? Srebrenica, Uruzgan, Irak en ook de tientallen andere missies die het nieuws nauwelijks halen. Maar het zijn wel ónze vaders en moeders, ónze zonen en dochters. Ze kunnen zomaar naast u wonen of ergens in uw wijk. Misschien wel zonder dat u er weet van heeft.

*“Jeffry werd verleidt als jongeman ruil jij je brommer voor een tank
hij zij ja en daar stond die dan ver van de avonturen uit de brochure
geen vragen stellen Jeffry gewoon vuren
Strijdend in een strijd die niet de zijne was
nu loopt ie hier op straat en is die bang dat die op mijnen stapt
van de koningin kreeg hij een lintje voor zijn moed*

*maar elke nacht als die droomt ziet die kindjes in het bloed
gedood door de kogels van zijn kant
ik keek hem in zijn ogen en ik voelde zijn pijn man
Neem der een van mij en drink voor ze
hij zij proost frans maar Safe on" (*)*

Gelukkig komen onze veteranen vaak heelhuids terug. Soms komen er veteranen beschadigd terug. Soms lichamelijk, soms geestelijk. Soms komen ze met eer terug en soms met hoon. Achter de veteraan staat hun thuisfront, de familieleden die alles in het werk stellen om hun veteraan op missie een beetje een thuisgevoel te geven. Die wekelijks pakketjes opsturen met drop, stroopwafels en een mooie, warme brief. Het thuisfront, de ouders, de vriend(in), het zoontje, het dochttertje, zijn de factoren waar een veteraan blind op kan vertrouwen. En ik ben een ervaringsdeskundige.

26 juni is het weer Veteranendag. Evenals vorig jaar is er geen landelijke manifestatie op het Malieveld en geen parade door de straten van Den Haag. Misschien kunnen we er samen voor zorgen dat de veteraan en hun thuisfront, juist in hun eigen omgeving, een beetje waardering kunnen krijgen deze dag. Want ook in ons dorp zijn er veteranen die ons een beetje mooier maken.

Uit heel mijn hart: bedankt, veteraan!!!... en hulde aan het thuisfront.

(*)

Deze tekst komt uit het lied: 'Zing een liedje voor me , Frans' van Lange Frans en Thé Lau en is te zien en te beluisteren via Youtube: https://www.youtube.com/watch?v=t_b7Wz0WOk8

Meer info via: <https://www.veteranendag.nl/>